

MỘT HỘI THÁNH BỊ LỪA DỐI, BỎI THẾ GIAN

Chúa Jêsus Christ, Con Ngài, và đã ban cho chúng con mọi sự cách nhưng không trong Đấng Christ. Chúng con biết ơn Ngài, Chúa ôi, vì những đặc ân mà chúng con được ban cho bởi sự Hy sinh lớn lao cao quý nhất này mà Chúa Jêsus đã ban cho chúng con tại Đồi Sọ, để hòa giải chúng con trở lại trong mối tương giao và đặc ân với Ngài, để chúng con có thể có sự an ủi này về biết rằng có lời đã được chép, “Nếu các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, các người có thể cầu xin điều gì các người muốn, và điều đó sẽ được làm cho các người.” Bây giờ, chúng con biết ơn về điều này, và cầu xin rằng Ngài sẽ ban cho chúng con đức tin để tin điều đó với tất cả những gì ở trong chúng con.

² Giờ này xin cho chúng con để qua một bên, Chúa ôi, mọi sự lao khổ hằng ngày, mọi nỗi lo âu của đời sống này, tất cả từ người bảo vệ cho đến mục sư, để sẽ không vương bận điều gì trong tâm trí lúc này, ngoài sự chờ đợi, cung kính lắng nghe Đức Thánh Linh phán với chúng con, hầu cho chúng con có thể đạt đến điều gì đó tốt đẹp, để biết nhiều hơn về Ngài, bằng sự nhóm lại với nhau của chúng con. Vì, Chúa ôi, thật đó là lý do chúng con đến vào ngày nóng nực này. Xin phán với chúng con qua Lời hằng sống Ngài, và để cho Lời hằng sống ngự ở trong chúng con và ở trong chúng con, để chúng con có thể được phủ bóng và được hình thành, không phải với thế gian, nhưng được biến đổi bằng sự làm mới lại thần linh chúng con, thành hình thể Con Đức Chúa Trời. Ôi, lòng chúng con run sợ khi chúng con suy gẫm, và niềm vui tràn ngập hồn linh chúng con, biết rằng chúng con có thể được gọi là các con trai và con gái Đức Chúa Trời. Chúng con đứng trên chính bờ rìa sự Tái lâm của Ngài, và tất cả các dân và các nước đang run rẩy dưới bàn chân chúng con, mọi sự thuộc về thế gian đang tiêu tan, nhưng biết rằng ngày nào đó Ngài sẽ đến và sẽ đem chúng con đến một Vương quốc nơi mà sẽ không bao

giờ có sự chấm dứt, hoặc, nó sẽ không bao giờ bị dời chuyển. Và nghĩ rằng chúng con bây giờ là những—những chủ thể của Vương quốc đó! Ôi Đức Chúa Trời, xin cắt bì lòng và lỗ tai chúng con hôm nay, bởi—bởi Đức Thánh Linh, qua việc rửa sạch bằng nước của Lời. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài và vì sự vinh hiển Ngài. A-men.

³ Tôi muốn đến gần chủ đề sáng nay. Vì, tôi sắp nói về một điều gì đó khác một chút nếu đó là một buổi nhóm chữa lành, nhưng chúng tôi đã thông báo rằng các thẻ cầu nguyện được phát ra lúc tám giờ, cho đến tám giờ ba mươi hay chín giờ. Và tôi chỉ... Billy đi lên nhà cách đây vài phút và cậu ấy nói hầu như không có ai ở đây, vì vậy cậu ấy đã không phát ra các thẻ cầu nguyện. Vậy chúng ta sẽ...Tôi đã nghĩ về việc lấy đề tài này, cho một sự chấn chỉnh về hội thánh. Và tôi muốn nói dựa trên chủ đề về: *Một Hội Thánh Bị Lừa Dối, Bởi Thế Gian*. Tôi muốn đọc vài phân đoạn trích từ Sách Các Quan Xét, chương thứ 16, bắt đầu với câu thứ 10.

Và Đa-li-la nói cùng Sam-sôn rằng, Này, chàng đã gạt tôi, và nói dối cùng tôi: bây giờ hãy tỏ cho tôi, tôi cầu xin chàng, do đâu chàng có sức mạnh phi thường và phải lấy chi trói chàng.

Và người đáp cùng nàng, Nếu người cột chặt ta bằng những dây thừng mới mà chưa hề có ai dùng, thì ta sẽ trở nên yếu, và như một người khác.

Đa-li-la do đó đã lấy những dây thừng mới và trói người, rồi nói rằng với người, Ở Sam-sôn, người Phi-li-tin xông hãm ngươi. Và đã có quân đang mai phục trong phòng. Nhưng người bứt đứt chúng ra khỏi cánh tay người giống như những sợi chỉ vậy.

Và Đa-li-la nói cùng Sam-sôn rằng, Chàng gạt tôi, và nói dối tôi: xin nói cho tôi biết phải trói chàng bằng chi. Và người đáp cùng nàng, Nếu nàng cứ dặt...bây lộn tóc thắt của đầu ta vào, trong canh chi.

Và nàng lấy ghim cột chặt nó lại, và nói với người, Ở Sam-sôn, người Phi-li-tin xông hãm ngươi. Và người đã

thức dậy khỏi giấc ngủ mình, và đi ra nhổ những ghim của khung cửa ra, luôn với canh chỉ.

Và nàng nói với người, Làm sao chàng nói được rằng, Tôi yêu nàng, khi trong lòng chàng chẳng ở cùng tôi? Chàng đã gạt tôi ba lần, và đã...chẳng nói cho tôi biết bởi đâu có sức lực lớn của chàng; và đã chẳng nói cho tôi biết sức lực lớn của chàng nằm ở đâu.

Và xảy ra, vì mỗi ngày nàng đã lấy những lời của nàng, gheo lòng rối trí người, đến nỗi linh hồn người bị tức mình hòng chết;

Và người bèn tỏ hết sự lòng mình, và nói với nàng rằng, Dao cạo chẳng hề đưa qua đầu ta; vì ta đã làm người Na-xi-rê cho Đức Chúa Trời từ trong lòng mẹ ta: nếu ta bị cạo, thì sức lực ta sẽ lìa khỏi ta, và ta sẽ trở nên yếu, và giống như người khác.

Và khi Đa-li-la đã thấy rằng người đã tỏ hết sự lòng cho mình, nàng liền sai mời...các quan trưởng Phi-li-tin, mà rằng, Hãy đến lần này nữa, vì hấn đã tỏ hết sự lòng cho tôi. Và các quan trưởng Phi-li-tin đi lên nhà nàng, và đã kiểm tiền, hay đem tiền vào tay nàng.

Và nàng đã khiến người nằm ngủ trên đầu gối mình; và nàng gọi một người, và người đó khiến cạo bậy mé tóc trên đầu người; và...bắt đầu làm khốn khổ người, và sức lực bèn lìa khỏi người.

Và nàng nói, Ở Sam-sôn, người Phi-li-tin xông hăm người. Và người thức dậy khỏi giấc ngủ, mà nói, Ta sẽ đi ra như các lần trước, và gỡ mình cho thoát khỏi. Nhưng người chẳng biết rằng CHÚA đã lìa khỏi người.

4 Bây giờ tôi muốn đọc, dành cho một phân đoạn cho chủ đề này, tìm qua trong Sách Khải Huyền, chương thứ 2, bắt đầu từ câu 21 đến câu 23.

Và Ta đã cho nó thì giờ để ăn năn về các tội tà dâm nó; mà nó chẳng muốn ăn năn.

Này, Ta sẽ quăng nó trên giường đau đớn, và phàm kẻ nào phạm tội tà dâm với nó mà không ăn năn việc làm của nó, thì Ta cũng quăng vào những tai nạn lớn.

Và Ta sẽ đánh chết con cái nó; và mọi hội thánh sẽ biết rằng Ta là Đấng dò biết lòng dạ loài người; và Ta sẽ tùy công việc của mỗi người trong các người mà báo lại.

Xin Chúa thêm ơn Ngài cho việc đọc của Lời Ngài.

⁵ Sam-sôn, thật giống như đa số hội thánh, đã khởi đầu đúng đắn. Ông đã khởi đầu trong sự chỉ đạo đúng đắn. Ông đã khởi đầu, và được gọi là người dũng mãnh. Ông đã khởi đầu, hầu việc Chúa, trong sự gìn giữ Lời Ngài và làm theo những Điều Răn của Ngài. Và điều đó hơi giống như hội thánh. Nó đã khởi đầu tiến hành, như chúng ta sẽ nói, như một thành ngữ thể gian, đã bắt đầu với bước đi đúng đắn. Đã khởi sự gìn giữ những Điều Răn của Chúa. Và chừng nào Sam-sôn đi theo Chúa, thì Chúa dùng Sam-sôn.

⁶ Vì, Đức Chúa Trời có thể gìn giữ bất cứ người nào và sử dụng bất cứ người nào mà muốn đi theo Ngài, vì đó là công việc của Đức Chúa Trời. Nhưng khi chúng ta quay qua một bên, ra khỏi những việc thuộc về Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời không thể dùng chúng ta nữa. Khi chúng ta sẽ bước đi vững vàng theo các Điều Răn của Đức Chúa Trời, khi chúng ta sẽ ở lại trong những trang Kinh Thánh và thờ phượng bởi Lời đã được chép, thờ phượng Ngài bằng Tâm Thần và Lẽ Thật của Lời, thì Đức Chúa Trời có thể sử dụng bất cứ cá nhân nào. Nhưng khi họ có ý định quay qua một bên để đi theo một điều gì khác, thì Đức Chúa Trời không thể dùng người ấy nữa.

⁷ Vì vậy, Sam-sôn làm một—một sự tiêu biểu rất nổi bật về hội thánh ngày nay. Khi hội thánh khởi đầu, Đức Chúa Trời đã có thể sử dụng hội thánh, vì hội thánh đã bước đi một cách siêng năng theo các Điều Răn của Chúa, đã gìn giữ tất cả những phán quyết của Ngài và những luật thánh của Ngài, và đã làm trọn các Điều Răn của Ngài. Và Đức Chúa Trời đã ở với hội thánh. Nhưng dường như là có một chỗ bị làm cho yếu đi như vậy ở giữa hội thánh.

⁸ Hãy nhớ, chúng ta không phải ở một cuộc đi chơi ngoài trời, nhưng chúng ta ở trong một chiến trận. Nhiều người cứ nghĩ rằng khi họ trở nên một tín đồ Đấng Christ thì đó là tất cả điều họ cần làm, rằng điều đó ổn định mãi mãi, khi họ là một tín đồ Đấng Christ và mọi sự sẽ đến dễ dàng. Đừng bao giờ hiểu như thế trong đầu bạn. Vì, tôi trở nên một tín đồ Đấng Christ để chiến đấu, chiến đấu chiến trận tốt lành của đức tin. Tôi trở nên tín đồ Đấng Christ, để được vào hàng ngũ chiến trận. Chúng ta là những chiến binh Đấng Christ, và chúng ta phải được huấn luyện và được giáo dục, và hiểu biết tất cả những kỹ năng của kẻ thù, biết làm thế nào để phòng thủ, biết làm thế nào để—để tác chiến. Và chúng ta chỉ có thể làm điều đó khi Đức Thánh Linh sẽ bày tỏ nó cho chúng ta. Chúng ta không thể lấy điều gì một nước nào khác bảo với chúng ta khi lâm trận, một số ý kiến của họ. Nhưng chúng ta phải có những ý kiến riêng của mình, đường lối Đức Thánh Linh sẽ chỉ đạo chúng ta, và những ý kiến Ngài sẽ ban cho chúng ta, bởi vì Ngài là Tổng Tư Lệnh của đạo binh những tín đồ Đấng Christ.

⁹ Sam-sôn đã làm tốt, ông đã là một người vĩ đại cho đến khi ông bắt đầu, bắt đầu hầu như (chúng ta gọi nó là) đi loanh quanh vô tích sự, cho đến khi ông bắt đầu ra khỏi lãnh vực riêng của mình. Và hội thánh đã hoạt động tốt, và đứng tất cả cho đến khi họ khởi sự ra khỏi lãnh thổ của mình. Sam-sôn bắt đầu tán tỉnh. Và ông đã không ve vãn các cô gái Y-sơ-ra-ên, ông bắt đầu tán tỉnh với đám con gái Phi-li-tin.

¹⁰ Và điều đó hơi tương tự với những gì hội thánh đã làm. Nó không hề bắt đầu tỏ tình với người của chính nó, nó đã tách rời đi theo những kẻ chẳng tin và bắt đầu bõn cọt với những kẻ không tin. Đó là nơi mà chúng ta đã làm vĩ đại chúng ta, và một trong những lỗi lầm lớn nhất, là khi hội thánh bắt đầu làm những điều không đúng. Nó bắt đầu cứ, giống như Sam-sôn, đi lại với những kẻ tội tệ.

¹¹ Sam-sôn, bao lâu ông còn giao hảo trong vòng những người của Chúa, ông đã làm đúng tất cả. Nhưng khi ông đi đến dan díu với kẻ xấu xa, lúc ấy ông đã gặp chuyện rắc rối.

¹² Và đó là cách mà hội thánh hiện có. Khi hội thánh cung kính tuân phục và hằng ngày đi theo sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời ban phước cho họ, và những phép lạ và những dấu hiệu và những dấu kỳ đi theo với hội thánh. Nhưng khi Nó bắt đầu kết bạn xấu, với thế gian! Một trong những điều xấu nhất nó đã làm, và những điều trước tiên nó đã làm, nó bắt đầu tổ chức, phá vỡ sự thông công giữa những tín hữu khác, bởi vì họ nhận thấy các dân tộc đã được tổ chức. Nhưng Phúc Âm cao cả này không được dâng tặng cho một quốc gia hay một dân tộc. Nó được dâng tặng cho “bất cứ người nào muốn, hãy để người ấy đến,” tất cả các dân, các thứ dân, những thứ tiếng, và dân chúng. Đức Chúa Trời không bao giờ thật sự có ý định cho chúng ta kéo một đường ranh giới.

¹³ Nhưng con người đã muốn được giống như, họ so sánh, hoặc bắt chước theo, hành động như thế—thế gian làm, nói những chuyện mà họ nói, làm sự thành công theo lối họ đã làm sự thành công. Chúng ta không thể không bao giờ có một thành công nào mà người thế gian làm. Chúng ta chỉ có thể làm một sự thành công khi chúng ta vâng theo những luật thánh của Đức Chúa Trời và đường lối Ngài về việc làm các sự việc. Chúng ta có thể không bao giờ là, lấy thế gian làm kiểu mẫu. Nếu công ty thuốc lá đã có sự thành công lớn nhất của họ bằng vô tuyến truyền hình, và những đám đông bia và rượu ulyt-ky đã tạo ra thành công lớn của họ qua sự đóng góp sức của vô tuyến truyền hình, đó không phải là dấu hiệu rằng hội thánh sẽ tạo nên thành công của mình bằng truyền hình. Thành quả của hội thánh nằm trong sự truyền giảng Phúc Âm, của Quyền năng của Đức Chúa Trời, và sự thể hiện của Thánh Linh. Chúng ta không thể nói bởi vì vô tuyến truyền hình đó đã làm *như thế* cho hãng thuốc lá và những—và những công ty khác! Chúng ta không có lời Kinh Thánh nào để thử so sánh với họ. Và bao lâu chúng ta làm, chúng ta có thể kéo được số lớn người, nhưng đó không phải những gì mà Đức Chúa Trời qui định chúng ta làm. Chúng ta nghĩ rằng bởi chúng ta có tất cả sắc thái, những tổ chức lớn, đang phát lên, những sự kiện lớn đầy màu sắc diễn ra, đó là sự thành công. Chúng ta đang chết đứng hằng ngày, nói một cách thuộc linh! Nếu chúng

ta đã có mười triệu người sốt sáng đứng vững vàng sáng nay, mà không có Đức Thánh Linh ở cùng chúng ta, thà chúng ta nên làm tốt để đứng mạnh mẽ mười người có Đức Thánh Linh ở cùng chúng ta. Chúng ta không thể so sánh với thế gian.

¹⁴ Và một trong những điều đầu tiên, là, hội thánh đã bắt đầu tự tổ chức. Tổ chức đầu tiên là giáo hội Công giáo, và sau đó đến giáo hội Lutheran. Khi họ đã lập tổ chức trong giáo hội Công giáo để làm cho nó thành một tổ chức, một ngày đã có tiếng kêu la, “Hỡi Sam-sôn, người Phi-li-tin xông hãm ngươi,” và Sam-sôn đã bứt đứt những dây thừng những điều trói buộc của giáo hội Công giáo, và Martin Luther đã đứng ra, với những tổ chức.

¹⁵ Sau đó họ trói buộc hội thánh với một dây thừng khác, như Đa-li-la đã làm. Và họ bắt đầu...thay thế người đã được Đức Chúa Trời kêu gọi, người mà đã được Đức Thánh Linh kêu gọi; có lẽ đã không biết sự hiểu biết căn bản ABC của mình, nhưng họ đã biết Đấng Christ. Rồi giáo hội đã trở nên kiểu cách, và xu thời theo những chính khách. Và họ phải cho những thầy giảng của họ “bằng cấp tiến sĩ,” mọi người phải là Tiến sĩ Thần đạo. Đó là dây thừng khác để trói buộc hội thánh. Những người đi ra và nghiên cứu, mỗi thần học viện cố gắng đào tạo một học giả giỏi hơn để giáo hội của họ có thể khoe khoang, “Mục sư của chúng tôi là Tiến sĩ Thần đạo.” Và họ đã làm gì? Người này cố gắng có nhiều kiến thức hơn người kia. Ô, điều đó không có ý nghĩa gì trước mặt Đức Chúa Trời.

¹⁶ Và không cần cho bất cứ ai cố gắng nắm giữ kiến thức thế gian của mình mà từng làm vui lòng Đức Chúa Trời với điều đó. Nó là một sự gớm ghiếc trước mặt Đức Chúa Trời! Các bạn sẽ không bao giờ làm đẹp lòng Đức Chúa Trời với những tham vọng và kiến thức thế gian, bởi vì “nó là thù nghịch với Đức Chúa Trời,” Kinh Thánh nói. Ngài không thể đẹp lòng điều đó.

¹⁷ Và mỗi người cố gắng để có mọi sự hiểu biết. Họ biết chính xác việc gì để làm và những lời nào để nói, và nó chỉ trở thành bài diễn thuyết chính trị thay vì một Sứ điệp Đức Thánh Linh, được thể hiện có tác động mạnh mẽ mà lắng sâu vào lòng người và phát hiện ra tội lỗi của người ấy. Họ đã được tập huấn để nói năng khôn khéo, mà chúng ta không cần điều đó. Phao-lô đã

nói, “Lời đến với chúng tôi, không chỉ...hay là, Phúc Âm, không những bằng Lời thôi, nhưng qua Quyền phép và sự bày tỏ của Đức Thánh Linh.” Điều đó đã mang lại Phúc Âm, thể hiện những quyền phép của Đức Thánh Linh! Nhưng tất cả những người này đi ra đến các thần học viện và họ học những học vấn uyên bác, cách họ phải đứng trước dân chúng thế nào, cách họ phải trình diễn thế nào, họ phải mặc thế nào và họ phải hành động ra sao, họ sẽ không bao giờ dùng sai văn phạm. Vậy thì, điều đó thì tốt lắm cho một bài diễn văn chính trị, nhưng chúng ta không nghe theo những lời đường mật của con người. Phao-lô nói, “Phúc Âm mà tôi giảng đã không đến như vậy, nhưng Nó đến bằng sự làm mới lại của—của Đức Thánh Linh và Quyền năng của những biểu hiện.” Không đến bởi một lối nói hình thức đúng đắn, mà sự khôn ngoan anh em hẳn có, hoặc là sự tin tưởng của anh em vào sự khôn ngoan của con người. Nhưng nó đến qua những sự thể hiện Quyền năng của Đấng Christ sống lại. Đó là Phúc Âm, “Để biết Ngài trong Quyền năng của sự sống lại của Ngài.”

¹⁸ Mỗi người cố gắng để nghĩ người đó khôn ngoan hơn người khác một ít, mỗi giáo phái. Những tín đồ Giám Lý sẽ nói, “Chúng tôi có những người thông minh nhất.” Báp-tít sẽ nói, và hội thánh của Đấng Christ, và vân vân, hết thảy họ, “Chúng tôi, chúng tôi là những người thông minh nhất. Chúng tôi, những người của—của chúng tôi, chúng tôi không để chỉ người bình thường đi ra và rao giảng Phúc Âm.” Nhưng họ chọn lựa kỹ lưỡng những người đó. (Ồ Chúa, xin thương xót!) Lựa chọn kỹ lưỡng; nếu họ đã không được trang bị với giáo lý nào đó của họ, thì người ta đưa họ vào trong giáo hội. Đức Chúa Trời không thể có cách gì đụng chạm đến người đó. Tôi muốn người nào đó giảng cho tôi mà đã được chọn lựa kỹ lưỡng bởi Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời đã đẩy lên, chứ không được chọn bởi những con người hoặc những giáo phái.

¹⁹ Tất cả kiến thức! Họ nói, “Ồ, chúng tôi biết tất cả về Nó,” và một số người của họ không biết chữ cái thứ nhất của Đức Thánh Linh. Họ phủ nhận Nó.

²⁰ Nó khiến tôi nhớ lại một quyển sách nhỏ tôi đọc ngày nọ ở California, cách đây chừng mười năm. Tôi đã nhặt nó lên tại một

quầy sách cũ. Tôi quên ai là tác giả. Chỉ một cuốn sách nhỏ giá mười xu, nhưng nó đã có vài ý hay trong đó dầu nó có giấu cọt và xảo trá. Nhưng, tôi đã nhận thấy một điều gì đó trong đó mà có vẻ giống như Đức Chúa Trời, đối với tôi. Và một trong những câu chuyện ngắn đã bắt đầu như thế này. Một buổi sáng trong một trại nuôi gà lớn, có một con gà trống choai choai nào đó nghĩ rằng nó đã có mọi sự hiểu biết về đủ thứ chuyện trên đời. Vậy nó bay lên trên một cái hộp và quẹt cái mỏ ngắn của nó xuống hộp, bốn hay năm lần, lại ngẩng cao cái đầu nhỏ bé và gáy giống như các bạn chưa từng nghe một gà trống gáy. Và nó đã lôi cuốn sự chú ý, của những con gà khác, và nó nói, “Thưa quý ông và quý bà của trại gà này, tôi muốn nói với tất cả quý vị buổi sáng nay dựa trên một vài chương trình giáo dục cấp cao mà chúng ta vừa mới soạn thảo.” Nói, “Tôi đã cần phải có một lô kiến thức trong sự nghiên cứu của tôi,” khi nó đã kéo cặp kính nhỏ ngay trên mỏ của nó. Và nó nói, “Tôi đã quyết định rằng những con gà chúng ta có thể vượt lên chính mình bằng sự bổ sung kiến thức nhiều hơn. Bởi vậy, tôi có thể nói với quý vị rằng nơi nào, nếu chúng ta sẽ đào bới và làm việc trong trại hoặc cái hố nhất định, chúng ta sẽ tìm thấy một vitamin mà sẽ làm cho chúng ta gáy tốt hơn, lông mượt mà hơn. Và, ồ, tôi có thể nói với quý vị thật chính chúng ta có thể tiến hành tốt hơn trong nhiều phương pháp khác nhau.”

²¹ Và những con gà mái tơ với những chiếc mào đỏ nhỏ bé của chúng, chúng vừa cục tác và nói, “Anh ấy chẳng phải là rất đáng yêu à?” Và chúng hẳn nhiên là đã ngưỡng mộ nó. “Ồ, anh ấy là một gà trống tài ba như vậy!” Nhắc tôi về một số trong những thầy giảng thần học viện này ở đây. “Một người tài ba lỗi lạc như thế! Chúng ta không cần quan quẩn với những con gà còn lại, tất cả chúng ta nên đi với anh ta.”

²² Ồ, trước khi chú gà choai kết thúc bài diễn văn của mình, có một con gà nhỏ khác không có bộ lông láng bóng như thế, từ trong sân gà còn lại đang chạy đến, và nói, “Các bạn ơi, chờ một chút! Tôi vừa mới nghe bản tin giờ chót trên radio. Thịt gà đã lên giá bốn xu một cân, tất cả chúng ta sắp bị mang đến hàng làm thịt ngày mai! Kiến thức của các bạn sẽ ích lợi gì?”

²³ Hỡi anh em, tất cả sự hiểu biết mà chúng ta có thể tích lũy, nó có ích gì? Chúng ta đều có cái thân sáu phứt cát bụi! Tất cả chúng ta đang tiến gần cái chết bằng những in-sơ và bằng những phút. Kiến thức của chúng ta chẳng có ý nghĩa gì. Chúng ta cần biết Ngài. Nhưng họ làm thế.

²⁴ Như tôi đã nhận xét cách đây không lâu về một con chim bạch yến nhỏ nào đó, và nó cho là mình đã biết tất cả sự hiểu biết mà—mà cần được biết, và nó đã biết quá nhiều đến nỗi nó có thể kể với tất cả những con chim yến khác về con người. Vì vậy nó bay lên trên cái lồng của nó và bắt đầu nói về con người, cách mà nó đã biết về tất cả về họ. Và, đột nhiên, một giáo sư từ Purdue đi đến và bắt đầu nói vài lời thanh cao với nó, và chú chim nhỏ đã chớp mắt và nghiêng đầu nó và...Này, nó có cặp mắt, nó có thể thấy vị giáo sư. Nó có đôi tai, nó có thể nghe ông ấy. Nhưng, dĩ nhiên, nó đã không biết ông ấy đang nói về cái gì. Tại sao? Nó có một bộ óc chim bạch yến. Nó chỉ có bộ óc chim. Đó là tất cả điều nó có được. Nó không có được một bộ não của người, vì vậy nó không thể suy nghĩ như những con người.

²⁵ Và con người cũng không thể suy nghĩ như Đức Chúa Trời! Các bạn là con người, và tất cả kiến thức thế gian không hơn gì là một bộ óc chim bạch yến. Tất cả những gì các bạn làm, các bạn chỉ tự làm hại mình với nó. Các bạn phải có được tâm trí của Đấng Christ.

²⁶ Lý do người ta đi và gia nhập các tổ chức, và đổi lấy một cái bắt tay thay cho sự sống mới, họ đang cố gắng bỏ qua sự sanh ra mới. Họ không muốn sự sanh ra mới. Và họ—họ biết chúng ta dạy điều đó trong Kinh Thánh, vì vậy họ muốn thay thế nó bằng một điều gì đó. Và những người Ngũ Tuần đúng là thật tệ, cố thay thế điều gì đó! Họ muốn có nó trong đẳng cấp. Nó phải thật sự rất xuất sắc, “Chúng tôi sẽ bắt tay và gia nhập giáo hội, và được rảy nước hoặc làm báp-têm,” hay điều gì đó. Họ e ngại sự sanh ra mới. Đôi khi tôi nghĩ Đền tạm Branham đang e ngại về điều đó!

²⁷ Bây giờ, tất cả chúng ta đều biết rằng một sự sinh ra, tôi không quan tâm nó ở đâu, hoặc địa điểm, bất kể nơi nào, nó là một tình trạng lộn xộn. Nếu một đứa bé được sanh ra trên một

đồng vô đậu, trên một nền nhà thô cứng, hoặc trong một phòng bệnh viện được bày trí tiện nghi nhất, dù thế nào đi nữa, nó là một sự lộn xộn. Một sự sinh ra của một con bê, sự sinh đẻ của bất cứ thứ gì khác, là một tình trạng lộn xộn.

28 Và sự sanh ra mới không có gì hơn một sự lộn xộn! Nhưng người ta quá cứng nhắc, “Chúng tôi sẽ đi qua chỗ họ bắt tay. Chúng tôi sẽ đi qua nơi mà họ không nói oang oang và kêu khóc, và đập lên bàn thờ và gào khóc.” Các bạn muốn đòi hỏi cao hơn mức con người! Những gì chúng ta cần là sự sanh ra, chết đi, để mang lại Sự Sống!

29 Một hạt giống, một củ khoai tây già, một củ khoai giống, các bạn lấy củ khoai tây ấy và ươm nó trong đất. Cho đến khi các bạn có thể có những củ khoai tây mới, củ khoai già ấy phải thối rữa. Một hạt bắp không thể sản sinh sự sống mới cho đến khi nó đã bị thối rữa.

30 Và một người nam hay người nữ không bao giờ có thể có sự sanh ra mới cho đến khi những tri thức và tư kỷ của họ bị thối nát, chết, chết đi tại bàn thờ, và kêu gào, giặt sạch tất cả mớ lộn xộn đi, đến chỗ nghi thức cứng nhắc ra khỏi cổ áo của mình, và các bạn được tái sanh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Tôi không quan tâm các bạn có la hét, nói tiếng lạ, nhảy lên nhảy xuống, lắc lư như một con gà gầy cổ không, các bạn đang sanh ra Sự Sống mới! Nhưng chúng ta đã thay thế điều gì đó cho nó, chúng ta cần đường lối cổ điển, chắc chắn vậy.

31 Một ngày nọ, thứ Sáu, vợ và tôi đang đi đến cửa hàng. Tôi không muốn nhắc đi nhắc lại chuyện này. Nhưng khi chúng tôi đi xuống phố, tôi chỉ cứ quay đầu về hướng khác, những người phụ nữ trần truồng. Tôi đã hứa nguyện với Đức Chúa Trời khi tôi còn bị mù, nếu Ngài chữa lành đôi mắt tôi thì tôi sẽ nhìn vào điều đúng đắn. Và tôi giữ một thập tự giá bé nhỏ đang treo trong xe của tôi. Khi thấy điều như thế, tôi nhìn vào thập tự giá và nói, “Ôi Chúa, đó là Nơi Nương Náu tôi,” khi tôi nhìn vào thập tự giá.

32 Tôi đã thấy những người phụ nữ đó. Meda nói, “Chúng ta chưa thấy một phụ nữ ngày nay mà mặc váy.” Và cô ấy nói, “Billy, nhìn bà kia kia với những dây vải nhỏ xíu trên chóp thân hình bà ta,” và nói, “anh muốn nói với em rằng người đàn bà kia không

biết điều đó là sai à?” Nói, “Nếu bà ấy không biết nó là sai trái, thì bà ta bị mất trí.”

³³ Tôi nói, “Chờ một chút, em yêu. Bà ta là người Mỹ, bà ta hành động như những người Mỹ.” Tôi nói, “Anh đã ở Phần Lan cách đây không lâu, em yêu à.”

³⁴ Và tôi đã đặt vấn đề tại đó với một người đàn ông đã ngồi xuống với tôi, Bác sĩ Manninen. Và chúng tôi đã đi đến chỗ—chỗ tắm có ích cho sức khỏe, gọi là “phòng tắm hơi,” và họ đưa các bạn vào và dội nước nóng lên, hoặc tưới nước lên những tảng đá nóng, và nó cứ làm cho các bạn toát mồ hôi. Rồi họ làm cho các bạn nhảy vào trong nước đá, và rồi trở ra. Lúc ấy các bạn được đưa vào một phòng, và có những nữ y tá trong đó, những người phụ nữ kỳ cọ các ông (và họ trần truồng), và đem họ trở lại trong hồ nước. Tôi không muốn đi vào. Và tôi nói, “Bác sĩ Manninen, điều đó sai trái.”

³⁵ Ông ấy nói, “Phải rồi, Mục sư đáng kính Branham, điều đó sai trái. Thế thì còn những bác sĩ người Mỹ của anh mà sẽ lột trần một phụ nữ và đặt cô ta nằm trên bàn, khám mọi cơ quan sinh—sinh dục của cô ta thì thế nào? Còn về những y tá trong bệnh viện của các anh thì thế nào?”

³⁶ Tôi nói, “Thứ lỗi cho tôi, Anh Manninen, Manninen này, anh nói đúng.”

³⁷ Nó là gì? Nó là những thói quen. Khi tôi ở Paris tôi đã khó có thể tin được điều đó, rằng những chỗ đi tiểu dành cho cả nam lẫn nữ là cùng một nơi. Tôi đã không thể hiểu điều đó, những nhà vệ sinh công cộng bên vệ đường dành cho cả nam lẫn nữ. Tôi đã không thể tin rằng khi những phụ nữ đến bãi biển để bơi, một thanh niên và người yêu của anh ta, họ đã không có phòng thay đồ, họ chỉ việc quay lưng lại cởi tất cả áo quần cho đến mảnh vải cuối cùng, rồi mặc vào một dây vải nhỏ xíu và đi bơi, nhưng nó là vậy. Họ không để ý tới điều đó. Đó là thói quen của người Pháp.

³⁸ Ở Châu Phi, đàn bà và đàn ông, trẻ và già, không áo quần gì hết, đi bộ qua những đồng cỏ. Không hề biết một phòng vệ sinh là gì, hoặc những thứ, hoặc không hề đi tránh tầm mắt người

khác. Nhưng họ không biết sự khác biệt. Họ không biết sự khác nhau. Nhưng đó là những phong tục của các nước.

³⁹ Nhưng tôi nói, “Em yêu, chúng ta thì khác, chúng ta đến từ một Nước khác. Chúng ta là những người hành hương và những khách lạ tại đây, đó là điều làm cho những cảnh tượng này trông rất chướng mắt. Vì Kinh Thánh đã nói, ‘Họ xưng mình như vậy, họ tỏ cho thấy họ là những người hành hương và khách lạ, những kẻ nói như thế, họ đang đi tìm một thành phố để đến.’”

⁴⁰ Một người đàn ông hay một phụ nữ ở nước Ý, ở nước Pháp, ở Châu Phi, ở bất cứ nước nào khác, từng được tái sinh bởi Đức Thánh Linh, không làm những điều đó. Họ sẽ không mặc những mảnh vải ấy. Họ sẽ không hành động như thế, bởi vì họ thuộc về một Nước khác mà Đấng Cai Trị và Vị Sáng Lập là Đức Chúa Trời. Chúng ta đến từ Thiên đàng. Thần linh ở trong bạn, thúc đẩy đời sống bạn. Nếu bạn là một người Mỹ, bạn sẽ làm như những người Mỹ làm. Nếu bạn là người Pháp, bạn sẽ làm như người Pháp làm, và bình phẩm người nước khác. Nhưng nếu bạn thuộc về Đức Chúa Trời, bạn sẽ làm theo đường lối họ làm trên Trời, bởi vì Thánh Linh của bạn đến từ Trên cao và Nó điều khiển các bạn.

⁴¹ Các bạn có thể nhìn xem một điều gì đó nhỏ bé. Trong Thánh Kinh, những người đã tìm kiếm Thành phố mới này, đã hành động khác biệt. Họ đã xưng nhận rằng họ là những lữ khách và những người khách lạ. Nhưng về phía Cain, họ trở nên những người tị nạn và những kẻ nổi loạn. Nhưng những Cơ-đốc nhân là những khách lữ hành và những người khách lạ. Một người tị nạn không có nhà, kẻ nổi loạn là con người kinh khủng. Nhưng một lữ khách là điều gì đó có thật, và từ một miền có thật trong một Nước khác, đang cố gắng tìm kiếm con đường về Nhà của mình, đang xưng nhận bằng cuộc sống của mình rằng người đó có điều gì đó cho thấy người đó đến từ Đất nước khác. Đó là nguyên nhân.

⁴² Nhưng tuy nhiên những người kia làm vậy, những người mà mặc những đồ kia, xin để tôi kể cho các bạn. Tại Nam Phi, khi tôi thấy ba mươi ngàn người thổ dân hoang sơ, trần truồng, những thổ dân trùn mền. Những thanh niên, thiếu nữ mười sáu-, mười

tám-, hai mươi tuổi mà không một mảnh vải, đang đứng đó với bùn đất trên mặt họ, và bôi vẽ, những cái xương xuyên qua mũi họ, và những mẩu gỗ treo lủng lẳng nơi tai của họ, và những xương người hay xương thứ gì đó trong mớ tóc của họ, còn dính cả hàm răng trên chúng, trần truồng như khi họ đến trong thế gian, và không biết điều đó. Nhưng khi họ đã tiếp nhận Đấng Christ, đã sấp mặt họ xuống và nhận lãnh Đức Thánh Linh, họ bước lên và khoanh tay ôm lấy ngực xấu hổ, khi họ bước đi ra và tìm quần áo để mặc vào. Tại sao? Họ trở thành những lữ khách và những kẻ xa lạ với thế gian này. Halêlugia! Họ đã xa cách Ngài. Vâng, thưa quý vị.

⁴³ Ô, vâng, những người này tự xưng là những Cơ-đốc nhân. Họ thuộc về những giáo hội. Họ bỏ đi và nói, “Chúng tôi là tín đồ Giám Lý. Chúng tôi là tín đồ Báp-tít. Chúng tôi là tín đồ Ngũ Tuần. Chúng tôi là tín đồ Cơ-đốc Phục Lâm An Thất Nhật. Chúng tôi là *thế này, thế kia, và thế nọ.*” Điều đó không có liên quan gì với nó. Tâm linh của các bạn, sự sống mà bên trong các bạn, làm động cơ thúc đẩy và nói các bạn là gì. Chúa Jêsus đã phán, “Bởi bông trái của họ mà các ngươi sẽ biết họ.”

⁴⁴ Hội thánh đã trở nên giống như Y-sơ-ra-ên, ban đầu. Họ đã thấy tất cả các nước ngoại giáo đang có một vua. Đức Chúa Trời đã là Vua của họ. Và họ đã thấy các nước ngoại giáo đang có vua, vì vậy họ đã muốn hành động giống như các nước ngoại giáo, và họ đã tự mua lấy một vua. Và khi họ đã làm thế, họ đã chuốc lấy sự phiền phức. Dần dần điều đó bắt đầu đi vào. Dần dần thế gian bắt đầu lên vào họ. Cuối cùng đã kết thúc trong A-háp. Một vua đến thật gần hơn một chút với điều đó, gần nó hơn một chút, và cuối cùng đã siết chặt sự sống họ. Và ở đó họ đã chết. Và khi Vua thật đến, họ đã không nhìn biết Ngài.

⁴⁵ Đó là điều giống như hội thánh đã làm. Nó đã được nhận vào. Quý vị đây này. Nó đã nhận vào chính trị, giáo dục. Nó đã chấp nhận những tổ chức, đoàn thể, những giáo hội lớn, những thầy giảng khoa trương. Và khi Vua thật đến, họ không biết Ngài, và họ đang đóng đinh chính Đức Thánh Linh là Vua của họ. Họ không biết Ngài, nhưng họ cười nhạo Ngài và đùa cợt Ngài. Như những người Do Thái đã làm với Đấng Mê-si của họ, hội thánh

cũng đang làm cùng cách ấy với Đấng Mê-si của mình. Họ không biết điều đó. Họ không có được tầm nhìn bên trong thuộc linh, bởi vì họ đã chất rất đầy tài liệu với con mắt mình và những gì họ thấy, những tòa nhà lớn, đang cố gắng so sánh với thế gian. Chúng ta không bao giờ hô hào—được hô hào để so sánh với thế gian. Chúng ta được hô hào để tự hạ mình.

⁴⁶ Và, con người là số đông, trong Đức Chúa Trời. Và ngày nay trong các nhà truyền giảng phúc âm chữa lành trên các công trường truyền giáo, có một sự cạnh tranh như vậy, những người thi đua. Một người nói, “Đấy, nhờ ơn Chúa, tôi có rất nhiều ngàn. Tôi đã có được một buổi nhóm lớn hơn anh có.” Điều đó có gì quan trọng? Chúng ta có một hay một triệu, điều đó có gì quan trọng? Chúng ta có sống đúng với Đức Chúa Trời không? Chúng ta có sống đúng với Lời Ngài không? Chúng ta có chịu đựng dưới sự thử nghiệm của Đức Thánh Linh không? Điều đó có thật không? Đó là vấn đề chính.

⁴⁷ Nhưng chúng ta thỏa hiệp dựa trên Kinh Thánh. Rất nhiều người Ngũ Tuần của chúng ta, dựa vào những sự Dạy dỗ căn bản của Kinh Thánh này, để thỏa hiệp. Đó là...Tôi không muốn làm tổn thương tình cảm. Tôi ở trong nhà thờ riêng của mình, và tôi cảm thấy rằng tôi—tôi có thể làm đúng những gì, trong nhà thờ của tôi, bởi vì tôi đang truyền giảng Phúc Âm. Nhưng có hàng vạn thầy giảng Ngũ Tuần biết rằng không có một điều như thế trong Kinh Thánh như làm phép báp-têm trong danh của “Cha, Con, Thánh Linh.” Tôi thách thức tổng giám mục, hoặc bất cứ ai, cho tôi thấy bất cứ người nào ở đâu đã từng chịu phép báp-têm trong danh của “Cha, Con, Thánh Linh.” Nhưng họ thỏa hiệp, bởi vì các tổ chức đã làm như vậy. Không có một người trong Tân Ước, và trong ba trăm năm sau đó, bởi lịch sử, mà không được làm phép báp-têm trong Danh của Chúa Jê-sus Christ. Điều đó là gì? Sự tổ chức. Nó đã làm điều đó. Đang thỏa hiệp!

⁴⁸ Và ngày nay họ đã lấy đi tất cả những người phu quét đường khỏi các đường phố. Họ đã dẹp bỏ chiếc trống cơm ra khỏi hội thánh. Họ đã lấy đi tất cả sự vinh hiển của hội thánh, và đã có sự giảng đạo thần học, bài giảng gà trống già gáy chải chuốt tầm thường, tất cả đều được đánh bóng trong xã hội, phụ nữ của họ

mặc đồ ngắn và áo đầm bó sát vào da, còn các ông hút thuốc, và đánh bài và nói những chuyện đùa dơ bẩn. Nó là một sự sỉ nhục trước mặt Đức Chúa Trời! Tôi biết điều đó thì thô lỗ, nhưng đã đến lúc người nào đó nói lên điều gì đó. Sự thỏa hiệp, nhượng bộ, đang hành động giống như thế gian!

49 Tôi không quan tâm nếu tôi phải đứng một mình, đơn độc chẳng với ai hết ngoài một mình Đức Chúa Trời, tôi sẽ truyền giảng Lễ Thật về Kinh Thánh của Đức Chúa Trời và ủng hộ cho Nó. Nếu tôi chết, tôi sẽ vẫn còn bên vực cho Lễ Thật. Nhất định thế. Chúng ta cần Lễ Thật. Tôi sẽ dẫn đo cân nhắc không đi theo giáo hội, nhưng y theo Lời Đức Chúa Trời mà tôi cần phải suy lường.

50 Nhưng Đa-li-la, các bạn để ý không? Nàng biết rằng Sam-sôn có một sức mạnh. Và nàng đã không biết năng lực ấy nằm ở đâu. Nàng không thể nói năng lực ấy là gì, nhưng đã có quyền năng lớn nào đó mà Sam-sôn sở hữu, và nàng muốn biết được điều đó. Và, như Đa-li-la, nàng đã dùng vẻ đẹp của mình để quyến rũ Sam-sôn. Ô, nàng đã tự ăn mặc thật gợi tình. Và nàng đã lả lơi trước chàng và cười khúc khích như một số thanh thiếu thời nay, và—và vân vân, và muốn cứ hành động như điều gì đó khác, một màn vũ thoát y, cổ tán tỉnh Sam-sôn theo nàng.

51 Điều đó cũng giống như thế gian đã làm với hội thánh. Vậy thì Quyền năng lớn của các bạn ở đâu?

52 “Ồ, nếu chúng ta tổ chức, điều đó sẽ phá vỡ Quyền năng.” Giáo hội Công giáo đã làm điều đó.

53 “Nhưng người Phi-li-tin xông hãm người, ở Sam-sôn.” Và một Luther xuất hiện.

54 Rồi họ đã tổ chức lại. “Nếu nàng buộc ta với một dây thừng khác, nó sẽ giữ được ta.” Họ đã làm vậy.

55 “Và người Phi-li-tin xông hãm người, ở Sam-sôn.” Điều gì đã xảy đến? Wesley đã bước ra và bứt tung những dây thừng.

56 “Này chàng đã gạt tôi tất cả. Chàng chẳng biết tôi yêu chàng à, Sam-sôn? Được rồi, nói cho tôi nghe sự thật trong trái tim chàng.”

“Được rồi, nàng hãy buộc ta bằng một sợi dây khác.”

57 “Tốt lắm, bây giờ chúng ta sẽ làm như thế.” Đó là gì? Đó là sợi dây thừng giáo phái.

58 “Nàng hãy để ta tự do, để ta không có giáo phái gì. Rồi, ta nói với nàng, nàng sẽ làm ta yếu đuối.” Vậy là đến những tín đồ Ngũ Tuần xuất hiện. Quyền năng của các bạn ở đâu?

“Người Phi-li-tin xông hãm người.” Và một lần nữa chàng đã bứt tung những dây buộc.

59 Nhưng bây giờ điều gì đã xảy đến? Nó đã có được những tín đồ Ngũ Tuần, những mục sư của họ là những Tiến sĩ Thần học to lớn, con người vĩ đại nào đó. Họ đúng là đã học nhiều trường lớp và lễ nghi như tín đồ Giám Lý hoặc Báp-tít, hoặc bất cứ người nào còn lại của họ đã có. Đi vào một nhà thờ và các bạn không thể nghe một tiếng “a-men,” hoàn toàn lạnh giá như một đám người Ết-ki-mô ngay ở Bắc Cực. Lạnh lùng! Lạnh đạm! “Và bây giờ những người Phi-li-tin xông hãm người, ở Sam-sôn.”

60 Những người Phi-li-tin xông hãm người, ở nước Mỹ. Sự hiệp một thánh linh ở đâu? Đâu là sự hiệp một của Ngũ Tuần? Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, và Liên hiệp, và hội thánh của Đức Chúa Trời, và hội này, hội nọ, hội kia, mỗi hội với một học thuyết khác nhau, hội này với tên gọi đó, và một hội này với tên gọi kia. Chúng ta chạy tán loạn cho đến nỗi các bạn có thể đi vào một thành phố để tổ chức một buổi nhóm phục hưng, nếu một giáo hội đứng ra bảo trợ, các nơi còn lại thậm chí không tham dự. Những người Cộng sản xông hãm người, ở nước Mỹ.

61 Quyền năng của chúng ta ở đâu? Sự vinh hiển của chúng ta ở đâu? Nó là gì? Bởi vì chúng ta đã đi theo sự khôn ngoan của con người thay vì Quyền năng của Đức Chúa Trời! Ô, họ đã có những thầy giảng của chúng ta và những thứ quá cứng nhắc và nghi thức, đến nỗi họ đã tổ chức chúng ta cho đến khi chúng ta cứng nhắc và cứng cổ, đến nỗi nhiều người... Các bạn từng nghe một tiếng la lớn nào trong nhà thờ nữa không? Các bạn không hề nghe bất cứ người nào khóc lóc. Chiếc ghế dài của người than khóc được đặt trong tầng hầm. Không còn sự vinh hiển trong nhà thờ nữa. Tất cả chúng ta làm là ngồi phía sau như chúng ta có thể. Chúng ta không tự do. Chúng ta bị trói buộc. Ma quỷ, với những mưu mô hiện đại của nó, đã trói buộc hội thánh của Đức

Chúa Trời hằng sống. Đúng thế. Không còn Quyền năng trong hội thánh nữa. Không còn sự tự do nữa. Mọi người quá gò bó và cứng nhắc! Ô, Đức Chúa Trời có thể đến trong giữa những người Ngũ Tuần, và tỏ cho thấy rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và chứng minh những dấu hiệu của Ngài về sự sống lại của Ngài, ngay cả điều đó không lay chuyển họ. Sự vinh hiển! Ô, thật là hổ thẹn! Tôi đi khắp đất nước, Đức Chúa Trời đang làm việc, đang thực hiện những dấu lạ, và người ta ngồi, và, “Ồ, tôi nghĩ thế là ổn rồi. Ô, tôi biết điều đó có thể được thực hiện.” Điều đó không xê dịch nổi họ! Tại sao? Họ bị trói buộc với Đa-li-la, thế gian. Họ ở trong những xiềng xích.

⁶² Bây giờ thậm chí họ đã đem chúng vào, trói buộc họ vào một liên minh. “Những người Phi-li-tin xông hãm người, ở Sam-sôn.” Các bạn sẽ làm gì về điều đó?

⁶³ “Ồ, chúng ta đã có được những giáo phái lớn.” Chắc chắn vậy. “Chúng ta sẽ có số thuộc viên lớn hơn bao giờ hết.” Nhưng Thánh Linh ở đâu? Đức Thánh Linh ở đâu?

⁶⁴ Đó là những gì ma quỷ đã làm. Nó đã cố tranh thủ vào hội thánh. Nó đang tiếp tục ve vãn hội thánh, “Hãy đến với tôi, tôi sẽ xây cho anh một đền tạm thật khang trang ngay trên này đây nếu anh chỉ làm *điều này*. Nếu anh sẽ tống khứ đi thầy giảng cuồng tín đó lâu nay anh có, và kiếm một người, một Tiến sĩ Thần đạo đã có được ý thức nào đó, chúng ta sẽ xây một nhà thờ lớn đẹp theo kiểu cổ điển và chúng ta sẽ giống như người còn lại của họ.” Thật xấu hổ cho các bạn! Thà có một người không biết phân biệt cả phê với những hạt đậu, nhưng được đầy dẫy Đức Thánh Linh, mà không bị thỏa hiệp, bởi Quyền năng Đức Chúa Trời.

⁶⁵ Nhưng nó đã có, ô, quá cứng nhắc, cho đến khi một số thánh đồ đáng thương nào đó bộc phát trong buổi nhóm và nói tiếng lạ, hoặc la hét chút đỉnh, hoặc làm điều gì đó, và tất cả những người còn lại của họ sẽ ngóng cổ và nhìn quanh. “Gì thế? Lạ quá, không biết tại sao? Đó phải là một người cuồng tín đã ghé vào nơi nào đó.” Các bạn biết đó là sự thật! Một thánh đồ đáng thương nào đó bước vào, có sự sung sướng đủ để đưa tay lên, và kêu khóc và ca ngợi Chúa, người nào đó mà sẽ la lên “a-men” với sự rao giảng về Phúc Âm, và những người còn lại của họ quay quanh

và xem người đó nói gì. Đó là các tín đồ Ngũ Tuần. Vấn đề gì vậy? Các bạn đang theo sau mẫu mực tín đồ Giám Lý, theo tín đồ Báp-tít; họ đã theo khuôn mẫu Công giáo; Công giáo đã theo khuôn mẫu địa ngục. Và, tất cả họ cùng nhau, theo khuôn mẫu địa ngục! Đúng.

66 Đa-li-la đã tán tỉnh các bạn vào trong những giáo hội lớn, đẹp đẽ, các vị mục sư truyền đạo có học thức, giành được tầng lớp tốt hơn. “Ồ, các bạn biết đấy, ông A gì đó dưới đây là một triệu phú, giá như chúng ta thật sự có được ông ta vào trong hội chúng của chúng ta! Ồ, chà!” Nếu ông ấy chưa được tái sinh, thì ông ta không xứng đáng để được ở đó. Tôi không quan tâm nếu ông ta có được một triệu đô la. Nếu ông ta làm chủ bốn mươi chiếc Cadillac, bất cứ thứ gì ông ta đã có, ông ta phải được sanh lại, đi vào ngay một sự sống mới và được sanh lại bởi Đức Thánh Linh, và xuất hiện từ đó trong một đời sống mới, mũi dãi thò lò (tôi xin lỗi), đang khóc lóc và kêu la, và đang hành động như những người còn lại, và sống một đời sống về sau chúng tỏ ông ấy đã có được Nó. A-men. Đó là những gì anh em cần.

67 “Ở Sam-sôn, người Phi-li-tin xông hãm người.” Những người Cộng sản xông hãm người. Thế gian xông hãm người. Ma quỷ xông hãm người.

68 Họ đi trở lại và họ thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời thực hiện những phép lạ và làm những việc thuộc về sự sống lại của Ngài, điều mà Chúa Jêsus đã hứa, họ nói, “Các bạn biết không, tôi nghĩ Anh Branham đã có được rất nhiều thần giao cách cảm. Mục sư của tôi nói rằng nó là thuộc về ma quỷ.”

69 Tội nghiệp quý vị, giả hình, lừa dối không tin, hết thấy ra về lịch sự, quý vị là những con sói mang lột con chiên! Chúa Jêsus phán, “Nếu các người đã biết Ta, ắt các người đã biết ngày của Ta.” Nhưng quý vị đã được một nhóm người Sau-lơ cố làm cho quý vị giống như các dân còn lại của thế gian.

70 Chúng ta cần một nhóm người của Đức Chúa Trời mà không thỏa hiệp trên Lời, nhưng rao giảng Lễ Thật và giữ đúng phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

⁷¹ Nhưng thế gian đã làm điều gì? Nó đã cạo đi hết Quyền năng của các bạn. Các bạn đã được sinh ra là Na-xi-rê, Ngũ Tuần, nhưng chắc chắn thế gian đã cạo sạch Quyền năng của các bạn. Bây giờ nó đúng là cứng nhắc như những người còn lại của họ.

⁷² Chúng ta sẽ làm gì? Điều gì sẽ xảy ra? Có một điều vinh hiển mà tôi có thể nghĩ đến để kết thúc đề tài này.

⁷³ Trong lúc Sam-sôn bị trói buộc! Chúng ta không thể có một sự phục hưng. Lắng nghe người anh em tận trung của chúng ta, Billy Graham, “Phục hưng trong thời đại chúng ta!” Lắng nghe Oral Roberts kêu la, “Phục hưng trong thời đại chúng ta!” Lắng nghe những người còn lại, “Phục hưng trong thời đại chúng ta!” Làm thế nào chúng ta có thể có sự phục hưng khi chúng ta bị trói buộc? Chúng ta đã trói buộc Đức Thánh Linh, với những tổ chức và truyền thống của mình, và chúng ta không thể có một sự phục hưng Đức Thánh Linh. A-men. Tôi biết đó là cái nóng cháy da, với thời tiết, nhưng nó là Sự thật. Làm sao chúng ta có thể có sự phục hưng bởi Đức Thánh Linh khi mà các bạn quá bị bó buộc và cứng nhắc như vậy! “Hình thức của sự tin kính,” Kinh Thánh cho biết họ đã có. “Hình thức của sự tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của điều đó.” Quyền phép của điều gì? Quyền phép của tổ chức chẳng? Quyền phép của thế giới chẳng? Quyền phép của giáo hội chẳng? Quyền Phép của Đức Thánh Linh! Đó là chỗ bí mật trong hội thánh. Và khi hội thánh chấp thuận theo những thầy giảng có học thức, và những tòa nhà đồ sộ và vật trang trí rườm rà, thay vì Đức Thánh Linh khuôn mẫu thuở xưa, họ nên được ở trong sứ mệnh lần nữa thì hơn. A-men. Thật vậy. Làm thế nào các bạn sẽ có sự phục hưng của Đức Thánh Linh, và người ta đập tắt Nó và ngăn trở Nó và e ngại Nó? Đó là nơi tồn tại những bất ổn.

⁷⁴ “Những người Phi-li-tin xông hãm người.” Nhưng chúng ta có một niềm hy vọng phước hạnh, trong lúc Sam-sôn ở trong ngục tù...

⁷⁵ Điều đầu tiên gì họ đã làm khi họ bắt ông? Trước tiên, họ đã trói ông. Họ đã lấy đi sức mạnh của ông, họ đã tìm ra điều bí mật của ông. Họ đã biết được bí mật của các bạn. Thế gian đã biết được bí quyết của các bạn. Bây giờ tất cả phụ nữ các chị cắt

tóc ngắn lên quá vai, điều đó phù hợp giống như thế gian. Tất cả đàn ông các anh đi và hành động giống như thế gian. Nó được lắm, nói chuyện đùa và những chuyện đùa nhớp nhúa, và đi ra và hút một vài điếu thuốc, và chạy ra với vợ những người hàng xóm, và mọi điều khác như thế, uống một chút rượu xã giao để giữ việc làm của mình. Tôi thà nằm sấp và ăn bánh qui và uống nước lã, mà ở lại sạch sẽ và trong sáng trước mặt Đức Chúa Trời, còn hơn thỏa hiệp trong bất cứ một loại công việc làm ăn nào. Đúng thế. Đúng. Hãy ở lại đúng với Đức Chúa Trời.

⁷⁶ “Hỡi Sam-sôn, những người Phi-li-tin xông hãm ngươi.” Hỡi Đền tạm Branham, học thuyết thế gian đang bò vào giữa anh em. Nó thế nào? Anh em đã phô bày điều bí mật của mình chưa? Anh em đã phô bày điều bí mật mà Đức Chúa Trời ban cho anh em khi anh em đang dầm mình trong mạt chấu ở đó cách đây một vài năm chưa? Anh em đã để cho nó bò ra với sự thờ phượng hình thức, có tính cách xã hội chưa? Điều gì đã xảy đến với anh em? Đức Chúa Trời có thể ngự xuống và thực hiện phép lạ và đi ngay xuống qua cử tọa và nói với dân sự những bí ẩn của lòng họ, và mọi sự, và chữa lành người đau yếu và bệnh tật, và làm những dấu kỳ và phép lạ, và giảng Lời Ngài hết sức gay gắt như họ có thể, bởi Đức Thánh Linh; và người ta nói, “Hay lắm, tôi nghĩ rằng điều đó đúng hết. Chúng ta thỉnh thoảng thích lắng nghe nó, nếu chúng ta không quá mệt mỏi.” Đó là Đền tạm Branham. Những người Phi-li-tin xông hãm anh em.

⁷⁷ Khi mà, trước đây thường khi rao giảng về Lời, và những thánh đồ già nua mắt nhắm lẹ, đứng lên trên chân họ và bước đi, chịu cảm động, có lẽ không nói một lời, chỉ bước vòng quanh, hai hay ba lần, và ngồi xuống, rất đầy dẫy Đức Thánh Linh! Lời đã nuôi dưỡng họ! “Người ta sẽ sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Người Phi-li-tin xông hãm anh em, hỡi Đền tạm Branham.

Người Phi-li-tin xông hãm anh em, hỡi Ngũ Tuần.

⁷⁸ Dĩ nhiên, người Phi-li-tin đã xông hãm anh em, số người còn lại của anh em, thời gian dài trước đây khi anh em đã tự tổ chức rất chặt chẽ, không điều gì có thể xen vào trừ khi bạn là một tín

đồ Trưởng Lão, Báp-tít, Giám Lý, Công giáo, hoặc hệ phái nào đó. Anh em sẽ không liên quan gì với họ.

⁷⁹ Vậy, sự phục hưng trong thời buổi chúng ta thì sao? Làm thế nào chúng ta có thể có điều đó khi mà đấng ban cho sự phục hưng thường xuyên bị ngăn trở bởi thế gian? Đức Chúa Trời sẽ không đến trong chỗ của thế gian, anh em có thể hoàn toàn xác định như thế. Anh em kết giao với thế gian, thì đó là—đó là tất cả của nó. Khi anh em để thế gian bò vào, anh em bắt đầu hành động giống như thế gian, thế là anh em đã xong. Nhưng khi anh em sẽ chặt đứt mọi xiềng xích từ thế gian, và đến với Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ dùng anh em cho đến khi anh em đi đến ve vãn lại.

⁸⁰ Đây là hy vọng duy nhất mà tôi có sáng hôm nay, để cuốn theo Sứ điệp của tôi, là đây, “Trong lúc Sam-sôn bị giam cầm, một mái tóc mới đã mọc ra.”

⁸¹ Đức Chúa Trời ban chúng ta đến một Hội thánh khác ngay trước kỳ cuối cùng, mà Quyền năng của Đức Thánh Linh có thể đi vào trong nó, trong những sự thể hiện của Thánh Linh, và Mác 16 có thể đi theo Hội thánh, Công vụ 2:4, Công vụ 2:38, tất cả điều đó sẽ đi kèm theo đúng với Hội thánh. Những dấu kỳ và phép lạ đồng hành với các sứ đồ. Những dấu hiệu lớn về sự sống lại của Ngài đi cùng họ. Trong lúc chúng ta ở trong tù, chắc chắn Đức Chúa Trời đang trồng một vụ mùa tại nơi nào đó, cho sự kết liễu lớn cuối cùng. Mong rằng đó là anh em, bạn bè tín hữu Đấng Christ của tôi ở đây sáng nay, nguyện nó làm cho sức lực anh em bắt đầu tăng trưởng. Tôi cầu nguyện rằng Sứ điệp này sáng hôm nay, và phát đi trong các nơi điều này sẽ đi đến, tôi tin rằng Sứ điệp này sẽ giúp đem lại vitamin cho cơ thể thuộc linh của anh em mà sẽ tăng trưởng linh Năng trở lại trong đời sống anh em lần nữa.

Chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện.

⁸² Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của Trời và đất, Tác Giả của Sự Sống Đời đời, và Đấng Ban Cho mọi ân tứ thuộc linh tốt lành, xin nhận lấy những lời này sáng nay và đặt chúng vào trong tấm lòng, và tưới chúng, Chúa ơi. Xin cho mọi người cầu nguyện trên những điều này, thấy rõ thế gian đã gạ gẫm hội

thánh và rốt cuộc đã tìm thấy Quyền năng của nó, đã nhìn thấy nơi bí mật của nó, tìm thấy bí mật của nó nằm ở đâu, và đã cạo sạch nó đi. Đã lấy những người mà từng la lớn chiến thắng, đã từng có sự đắc thắng, và đã cạo sạch họ đi, để ở nhà vào tối thứ Tư xem chương trình truyền hình. Đã lấy đi sự vui mừng ra khỏi tấm lòng họ, và làm cho họ yêu mến thế gian nhiều hơn là yêu mến Đức Chúa Trời. Đã cho họ nhiều sự ham mến thế gian hơn, dành cho thế gian, nhiều ham muốn thú vui trần tục hơn là có sự rao giảng Phúc Âm. Nếu đó không phải là một ban nhạc lớn và nhiều hành động kỳ quặc, và đang hoan hô và hành động kỳ quặc, thì họ không còn muốn Phúc Âm xưa, nữa, mà đã từng mang những giọt nước mắt vui mừng vào linh hồn, đã đem lại sự chữa lành Thiên liêng, để khôi phục những ân tứ thuộc về các sứ đồ với hội thánh, để mang vào trong Đấng Christ phục sanh, Đấng Mê-si của thời đại này.

⁸³ Nhưng như Y-sơ-ra-ên đã bị trói buộc bởi—bởi các vua của họ, đến nỗi họ không thể đi theo Vua thật của mình; và Vua thật, khi Ngài đến, họ đã không nhận biết Ngài. Ngày nay cũng vậy. Ôi Chúa, Vua Vinh Hiển đã hiện ra trong hình thể của Đức Thánh Linh, và, lạ Chúa, họ không biết điều đó. Họ không nhận ra nó. Họ được tổ chức rất chặt chẽ như vậy, đến nỗi họ không hiểu nó, bởi vì nó không ở trong tổ chức của họ. Lạ Chúa, đây là một công việc của ma quỷ đã làm điều này với dân sự.

⁸⁴ Xin cho Sam-sôn của Đức Chúa Trời, xin cho điều thật ở trong lòng, những ai đang khẩn thiết kêu cầu ấy, và đang nài xin và cứ nín chặt lấy, xin cho họ ở lại với điều đó, lạ Chúa, cho đến khi vụ mùa mới này trở ra, cho đến khi tại đó một sự vui mừng tiến đến ở Si-ôn lần nữa, và tại đó tiến đến một nhóm người mà có thể nhận biết và hiểu được, mà có thể thấy Đấng Mê-si và Quyền năng được giấu kín khỏi thế gian, mà họ sẽ không hiểu lúc này. Xin nhậm lời, lạ Chúa, để họ sẽ thấy điều này. Vì chúng con cầu nguyện điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

[Băng trống—Bt.]

...Quyền năng ngay bây giờ,

Ôi Chúa, xin ban Quyền năng ngay bây giờ

Và ban báp-têm cho mọi người.

Họ ở trong phòng cao,
 Hết thấy họ đồng một lòng,
 Khi Đức Thánh Linh giáng lâm
 Điều đó Chúa chúng ta đã hứa.

Ôi Chúa, xin ban Quyền năng Ngài ngay bây giờ,

Ôi Chúa, xin ban Quyền năng Ngài ngay bây giờ;

Ôi Chúa, xin ban Quyền năng ngay bây giờ
 Và ban báp-têm cho mọi người.

⁸⁵ Tôi yêu mến Ngài biết bao! Chỉ ban đến Quyền năng Ngài! Họ ở trong phòng cao, tất cả đều đồng lòng. Tất cả thế gian đã bị đổ hết ra khỏi họ. Họ đã dọn sạch lòng, và Đức Thánh Linh đã đến.

⁸⁶ Ngày nay người ta nói, “Hãy đến, gia nhập giáo hội, ghi tên bạn vào sổ sách. Hoặc cúi đầu xuống và nói, ‘Tôi xưng nhận Đấng Christ là Con Đức Chúa Trời,’ hãy đứng lên.” Ma quỷ cũng làm điều ấy. Chắc chắn. Ma quỷ đã chịu phép báp-têm khi Giu-đa chịu báp-têm. Ma quỷ đã đi ra và giảng Phúc Âm khi Giu-đa đi ra và giảng Phúc Âm. Nhưng ma quỷ đã không có được Đức Thánh Linh. Chính là thế. Đó là nơi mà Quyền năng ẩn giấu, sự sống lại đó, để biết vị trí ấy, vượt xa ngoài giới hạn bóng tối nghi ngờ. A-men.

⁸⁷ Ngài ở đây. Cũng đồng một Đức Thánh Linh ấy, Đấng đã ngự trên Đấng Mê-si, vẫn còn ở trên Hội thánh Ngài. Ngài không bao giờ lìa bỏ. “Ta sẽ ở cùng các ngươi luôn, ở ngay trong các ngươi, cho đến tận thế. Ta sẽ ở tại đó. Những việc mà Ta làm, các ngươi cũng sẽ làm. Các ngươi sẽ làm nhiều hơn thế này nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.”

⁸⁸ Nhưng thế gian dàn xếp điều đó, “Ồ, đó là những ngày đã qua!” Đúng là những gì ma quỷ muốn bạn làm. Chúng muốn có bạn để tán dương. Đức Chúa Trời muốn bạn chịu phép báp-têm. Đức Chúa Trời muốn bạn...Bạn nói, “Ồ, tôi không cho là tất cả hành động kỳ quặc tại đó.” Cứ đi tới và sống, tiếp tục và sống trong tội lỗi của mình, sống trong tội lỗi bạn. Nhưng cho đến lúc bạn thối nát, cho tới khi bạn chết dần chết mòn những ý riêng của mình, đến lúc bạn mục nát hết những phong cách

riêng mình, và được phục hồi lại và sanh lại, và Sự Sống mới ấy sẽ được hoàn toàn khác hẳn từ con người đã sa sút.

⁸⁹ Một hạt bắp ngã sang màu vàng óng, nó tiến đến màu xanh. Tiếp tục chắc hạt, khiến ở trong, nó đã trở nên mềm mại và đang nở hoa với cơn gió. Ô, tuyệt vời! Halêlugia! Khi những cơn gió bắt đầu thổi, hạt bắp không thể làm gì ngoài việc tự nó biến chuyển, linh động, nhưng phiến lá—lá mầm nhỏ mềm và vui mừng, đã mọc lên sau đó, tự nó trở nên vững mạnh. Nó có thể không bao giờ có thể trở thành một phiến lá cho đến khi hạt bắp chết đi và rữa nát. Không chỉ chết mà thôi; nhưng rữa nát. Không thể đi ngược lại nữa, nhưng sự sống đi ra từ nó.

⁹⁰ Như tôi đã nói trước đây một lát, một sự sinh sản là một điều kinh khủng, ô uest, nhớt nhúa, sự ô uest nhất của điều ô uest, nhưng đó là nơi mà sự sống nằm. Khi bạn tự coi mình là ô uest, kể như các tín điều Giám Lý, Báp-tít và Ngũ Tuần của các bạn là ô uest, và chết rụi tại bàn thờ, lúc ấy Sự Sống mới đi vào. Đức Thánh Linh làm cho các bạn vào trên ấy; các bạn nhìn thấy Đức Chúa Trời.

⁹¹ Chúng ta sẽ thấy Ngài vào ngày vinh hiển nào đó. Ngày nào đó ngoài tầm với của dòng dõi hay chết, chúng ta sẽ thấy Ngài. Các bạn tin điều đó không? Ngày nào đó ngoài tầm với của dòng dõi hay chết, tại đó chờ đợi tôi một ngày mai hoan hỉ.

⁹² Tôi đang đứng tại góc đường ở đây tối qua, và nghĩ tôi đã thấy Giáo sĩ Lawson thân yêu. Khi ông ấy thường xuống đây, và đến quanh đó với cây gậy cũ của ông ta và rướn cổ kéo tôi, quàng gậy vào cổ tôi, lên đây tại bục giảng, và hát bài ấy, “Ở đó chờ đợi tôi một...” [Băng trống—Bt.] ...?...

⁹³ Điều gì đó đã xảy ra! Nó đem thế gian ra ngoài. Tôi bắt đầu thấy những điều khác nhau. Tôi đã lo lắng rất nhiều về cách những người Mỹ này đang làm, liên tiếp, năm này qua năm khác, thấy phụ nữ và đàn ông tự họ làm giảm giá trị chính họ như thế nào và đang buông mình vào tội lỗi, đến nỗi tôi hầu như đã suy nhược, hai hay ba lần, lo lắng về điều đó. Hôm qua, tôi thưa với Đức Chúa Trời, “Con sẽ không còn lo lắng nữa. Lời Ngài đã phán điều đó sẽ là vậy. Nhưng con sẽ sẵn sàng chiến đấu và kêu gọi chống cự nó, với hết khả năng ở trong con.”

⁹⁴ Ngày nọ, đứng ở Green's Mill, cái hang của tôi, lối về trong đồng vắng, đã cầu nguyện cả ngày. Và khoảng ba giờ, mặt trời đang lặn, và tôi đứng lên tại đó nhìn qua bên kia, đi ra khỏi hang, lên trên một tảng đá lớn. Và tôi đã đứng đó, nhìn về phía Đông, ca ngợi Chúa. Và tôi có thể thấy mặt trời đang di chuyển xuống sau những rặng cây trên đỉnh núi, khi tôi nhìn khắp thung lũng bao quát những cây khác, và rất nhiều tán lá, thật tinh mịch hết sức. Và tôi nói, "Chúa ơi, ngày ấy Chúa đã giấu Môi-se trong kẽ đá, và Ngài đi ngang qua bên ông, bởi vì ông đã mệt mỏi. Nhưng Ngài đi qua gần bên, ông đã nói điều đó "trông giống như phía sau lưng của một người." Tôi đã nói, "Xin giấu con trong kẽ đá, Chúa ôi." Vào giờ đó, qua phía bên tôi, ở đó một cơn Gió nhẹ đang chuyển xuống qua những bụi cây. Nó di chuyển ngay xuống, xuống ngay phía bên tôi, một cơn Gió nhẹ đang di chuyển xuống, đi xuống qua rừng cây. Tôi đã đứng tại đó.

Ngày nào đó, chỉ Đức Chúa Trời biết thật ở đâu
hay khi nào,

Bánh xe cuộc đời hay chết sẽ đứng yên hết thấy,
Rồi tôi sẽ đi đến ở trên đồi Si-ôn.

Ngày nào đó ngoài tầm với của dòng dõi hay
chết,

Ngày nào đó, chỉ Đức Chúa Trời biết thật ở đâu
hay khi nào,

(Điều gì sẽ xảy ra? Nó sẽ chấm dứt, tất cả những
vòng quay nhỏ bé này.) Những bánh xe cuộc
đời hay chết sẽ đứng yên hết thấy,

Rồi chúng ta sẽ đi đến ở trên đồi Si-ôn.

Đu đưa chậm rãi, xe ngựa êm ái,

Đến để đưa tôi về Nhà;

Đu đưa chậm rãi, xe ngựa êm ái,

Đến để đưa tôi về Nhà.

Nếu bạn đến được nơi đó trước tôi,

Đến để đưa tôi về Nhà;

Nói với Anh Bosworth, và, cùng tất cả bạn hữu
tôi,

Cứ đến để đưa tôi về Nhà.

Bây giờ đu đưa chậm rãi...(Nó sẽ bay vút xuống một ngày nào đó để đưa tôi lên.)...xe-...
 (Mỗi ngọn cây sẽ là một ngọn lửa; những Thiên sứ của Đức Chúa Trời, những xe ngựa lửa)...
 để đưa tôi về Nhà;
 Đu đưa chậm rãi, xe ngựa êm ái,
 Đang đến để đưa tôi về Nhà.

⁹⁵ Một trong những ngày này, một trong những ngày này trong phần cạn kiệt những giờ chết của tôi, tôi trông đợi Ngài đến. Đúng thế.

Tôi nhìn qua sông Giô-đanh và những gì mà tôi thấy
 Đang đến để đưa tôi về Nhà; (như Ê-li xưa đang nhìn qua sông Giô-đanh)
 Một đoàn Thiên sứ sáng láng theo sau tôi,
 Họ đang đến đưa tôi về Nhà.
 Xe ngựa êm ái, đu đưa chậm, chậm rãi,
 Đang đến đưa tôi về Nhà;
 Xe ngựa êm ái, đu đưa chậm rãi,
 Đang đến đưa tôi về Nhà.

⁹⁶ Đức Chúa Jêsus, Người Đánh Xe phước hạnh của xe ngựa này, Hoa Tiêu của con tàu Si-ôn xưa, con thuyền Sự Sống, đang giáng xuống qua tòa nhà, đang phán, sự Hiện diện Ngài ở đây. Chính Đức Thánh Linh đã khiến Ngài sống lại từ phần mộ ở đây.

⁹⁷ Vì rằng họ đã không phát ra thẻ cầu nguyện, có người nào ở đây đã đến từ ngoài thị trấn, mà tôi không biết, mà có mặt ở đây để được cầu nguyện cho? Các bạn tôi không biết, đưa tay lên. Đưa tay các bạn lên, tôi không biết. Bạn, bạn ở đó. Tôi tin anh bạn trẻ với bộ râu mép phía sau đó, người nào đó đã đưa tay họ lên phía sau trong lối ấy. Phải, ông, ông đã đưa tay à? Được rồi. Phía sau đó, ông, thưa ông. Được rồi. Tất cả quý vị đều là người lạ với tôi chứ? Chúa Jêsus đó, cũng là Người Chấn bầy tại đây, quý vị có tin những lời hứa của Ngài là thật không? Ngài xúc dầu hội thánh của Ngài, và “Những việc Ta làm, các ngươi, cũng sẽ làm. Thậm chí các ngươi sẽ làm nhiều hơn thế này, vì Ta đi về cùng Cha Ta. Nhiều hơn thế này nữa!” Quý vị tin điều đó chứ?

⁹⁸ Có phải quý vị đã giơ tay mà quý vị không biết tôi? Quý vị có tin rằng Đức Chúa Trời có thể phán với tôi những gì trong lòng quý vị, có thể nói với tôi đúng như Ngài đã làm đối với người phụ nữ đã chạm đến áo Ngài? Quý vị có tin Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể được chạm đến bởi sự cảm thương những yếu đuối của chúng ta không? Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ với tôi những tình trạng của quý vị, quý vị sẽ tin tôi là nhà tiên tri của Ngài chứ, tin rằng sự Hiện diện Ngài ở đây và ấy là lý do Ngài cho phép điều đó chứ? Bạn đang cầu nguyện cho vợ. Cô ấy bị đau hông, bị trật hông. Đúng thế. Nếu đúng, đưa tay lên. Được rồi, đi tìm thấy cô ấy, khỏe mạnh. A-men.

⁹⁹ Còn về bạn ở phía sau đó, anh bạn trẻ đã đưa tay lên, mà có râu mép ấy? Bạn tin với cả tấm lòng chứ? Bạn tin Đức Chúa Trời có thể nói với tôi về nan đề của bạn chứ? Bạn tin con trai của bạn sẽ được ổn cả không? Bạn tin chứ? Đã có một con trai, nó đã bại liệt não. Đúng vậy. Bạn không phải...Đó là từ Kentucky. Nếu đúng vậy, bạn đưa tay lên. Tôi không biết bạn, phải không? Nếu tôi làm...Đưa tay bạn lên thế này, chúng ta không biết nhau. Đúng vậy. Tin cậy vào Đức Chúa Trời. Bạn tin chứ? Như bạn tin, thấy con trai bạn theo như cách bạn tin. Cứ thử đặt bạn vào trái tim của mình.

¹⁰⁰ Ai đã đưa tay lên tại đây, mà tôi đã không—không...Là ông à? Được rồi, thưa ông, ông có tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời không? [Người đó nói, “A-men.”—Bt.] Ông tin, hết lòng chứ? Ông không cần phải đi lên, chỉ đứng ngay đó. Tốt lắm, thưa ông, chứng bệnh của ông là, ông đã mắc bệnh tiểu đường. [“Đúng thế.”] Và nó đang làm bàn chân ông khó chịu. [“Đúng.”] Ông đến từ bang Ohio. [“Đúng.”] Tên ông là Ông Miller. [“Đúng vậy.”] Hãy trở về nhà và được khỏe mạnh. Được rồi, hãy tin bằng cả tấm lòng. Tốt lắm.

Các bạn tin với...Hãy tin nó. Nếu các bạn có thể tin!

¹⁰¹ Quý bà đang ngồi đây, bà đã đưa tay lên phải không? Quý bà to lớn, đeo kính, bà tin hết lòng chứ? Bà tin với...Bà tin tôi là đầy tớ của Đức Chúa Trời chứ? Bà tin? Được rồi, nếu Đức Chúa Trời có thể kể cho tôi chứng bệnh của bà là gì, bà sẽ tin chứ? Bệnh tim. Được rồi, bà đưa tay lên nếu đúng là thế. Tốt lắm.

102 Quý bà đây kể bên bà, đã đưa tay lên. Tim; nhưng nó thật ra là cặp mắt của bà. Tôi biết bà ấy. Được rồi, nếu bà có thể tin!

103 Phía sau đó, người kể bên ở sau đó, cũng đã bị bệnh tim, và một bệnh ngoài da. Ông có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho ông lành bệnh không? Ông tin chứ, thưa ông?

104 Có một ông phía sau đó ở nơi nào đó, đã đưa tay lên mà không... Ông Schubert. Được rồi, thưa ông. Được rồi, ông tin chứ? Đó cũng là, vì đôi mắt của ông, phải không? Ông cũng, đang cầu nguyện cho mẹ của ông đang ngồi ngoài đó. Nếu đúng vậy, ông đưa tay lên. Chúng ta là những người lạ. Phải vậy không? Ông hãy bắt tay, ông bắt tay với một người khác. Tốt lắm, đúng thế. Nếu ông tin được, ông có thể nhận lãnh!

105 Đức Chúa Jêsus Christ đã sống lại đang ở trong tòa nhà này. Ngài cũng là Đấng không hề thay đổi. Điều gì Điều đó làm cho các bạn? Các bạn có để cho sự sống thế gian làm mất đi tất cả sức lực của mình không? Vinh hiển thay! Tôi muốn sự sanh ra mới! Tôi cần Sự Sống mới! Tôi không quan tâm Nó đạt đến mức độ nào, nếu tôi phải là một thánh quá máu, bất cứ điều gì. Tôi không quan tâm Nó đến mức độ nào, tôi cần Đức Thánh Linh thật như ở trên tôi giờ này. Tôi muốn giữ Nó! Tôi thà có Nó còn hơn mọi sự của thế gian. A-men! Các bạn tin không? Các bạn tin là Ngài ở đây không?

106 Thế thì, hãy đặt bàn tay các bạn trên nhau. Nói với tôi một điều nữa mà Ngài đã có thể làm. Không có gì. Hãy có đức tin bây giờ. Hãy tin là nó chấm dứt.

107 Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Dựng của Trời và đất, Tác Giả của Sự Sống Đời đời, và Đấng Ban Cho mọi ân tứ tốt lành, Thánh Linh Ngài ở đây cũng đang xúc dầu, Chúa ôi, trông giống như một hơi thở của tòa nhà này, đang di chuyển tới lui. Tại sao mọi người không thể hiểu điều đó, Chúa ôi? Họ đã—họ đã giao thiệp với thế gian quá nhiều, và trở nên quá lãnh đạm và hình thức và cứng nhắc, cho đến nỗi họ không thể biết Ngài nữa? Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin cho Quyền năng này đánh động tất cả mọi người, và mọi người đau được chữa lành, mọi tội nhân được cứu vớt, và Đức Chúa Trời được vinh hiển. Con cầu xin điều đó, qua Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời. A-men.

108 Bạn tin điều đó chứ? Hãy đưa tay bạn lên. Bạn nhận lãnh sự chữa lành cho mình chứ? Đức Chúa Trời ban phước cho bạn. Bây giờ hãy đi và thấy điều đó đúng theo cách bạn tin, nó sẽ là cách đó. Tôi thấy những khả năng đang mở ra ngay trên những người khác. Đúng vậy. Tôi phải trở về tối nay.

109 Nếu các bạn không tin bây giờ, các bạn sẽ không bao giờ tin. Đúng vậy. Chúa Jê-sus đã làm điều đó một lần, và họ nói, “Ngài là...Chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng tôi điều này.” Bà ấy nói, “Tôi biết Đấng Mê-si sẽ làm điều ấy. Nhưng Ngài là Ai?”

Ngài phán, “Ta là Đấng ấy.”

110 Rồi bà chạy vào thành và nói, “Hãy đến, xem một Người Mà đã biết tôi là thế nào và tôi đã làm gì. Đây chẳng phải là Đấng Mê-si sao?”

111 Ngài phán, “Những điều này sẽ lặp lại trong những ngày sau rớt. Hội thánh sẽ có sự truyền giảng Lễ Thật, Nó sẽ đứng trên Lời. Nó sẽ là thi hành tất cả những Mệnh lệnh của Đức Chúa Trời. Nó sẽ không kết hợp với thế gian. Và qua đó Ta sẽ vận hành và làm những điều giống như vậy.”

112 Nhưng Ngài phán, “Họ sẽ nóng giận, kiêu căng, những kẻ yêu mến thế gian nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời, khó hòa thuận, hay phao vu, bề ngoài giữ hình thức tin kính,” rất ngoan đạo, đi nhà thờ. “Bề ngoài giữ sự tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó. Những kẻ thế ấy hãy lánh xa đi!”

113 Thưa anh chị em, anh chị em ở bất cứ đâu trong nhà thờ, mà Ngài gọi ra đúng lúc này, khả năng đã đi khỏi tôi. Nếu—nếu những gì tôi nói, đó là sự thật, và hiện tại tôi không biết thế nào với các bạn, hãy đưa tay lên, bất kể là ai. khắp nhà thờ, mọi—mọi người. Tốt lắm. Thấy không? Không biết họ, chưa hề thấy họ; nhưng Đức Thánh Linh ở đây và Ngài biết họ. Các bạn không thể thấy điều đó không phải là tôi chứ?

114 Hãy lắng nghe! Nếu Ngài sẽ giao phó cho tôi với điều đó, Ngài sẽ tin cậy tôi với Lễ Thật của Lời, bởi vì Lễ Thật chỉ có thể đến bằng Lời. “Hãy hối cải, ai nấy phải nhân Danh Đức Chúa Jê-sus Christ, chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh

sự ban cho của Đức Thánh Linh, vì lời hứa thuộc về các người và dành cho con cái các người, thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Quý vị tin điều đó không? Có buổi lễ báp-têm chỉ trong chốc lát.

¹¹⁵ Chúng ta hãy cúi đầu. Tôi sẽ mời mục sư cầu nguyện trong lúc họ chuẩn bị cho lễ báp-têm. Tôi nghĩ có một buổi lễ báp-têm đang đến. Được rồi.

MỘT HỘI THÁNH BỊ LỪA DỐI, BỞI THẾ GIỚI VIE59-0628M

(A Deceived Church, By The World)

LOẠT BÀI HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 28 tháng Sáu, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org